

มุมมองการแก้ไขปัญหาความยากจนภาคเหนือประเทศไทย
จากนโยบายการออกไปนอกประเทศขององค์กรพัฒนาเอกชนนานาชาติจีน*

Perspectives on Solving Poverty Problems in Northern Thailand from The
Outbound Policy of Chinese International NGO

¹เจียฉี หยาง และ ²ประสิทธิ์ ลิปรีชา

¹Jiaqi Yang, and ²Prssit Leepricha

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Faculty of Social Sciences, Chiang Mai University, Thailand

E-mail: miemie20140678@gmail.com¹, leesia2009@gmail.com²

Received April 10, 2024; Revised July 8, 2024; Accepted August 19, 2024

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้เป็นการศึกษานโยบายการออกไปนอกประเทศของจีน กับการพัฒนาในภาคเหนือของประเทศไทย โดยผ่านองค์กรพัฒนาเอกชนไโฮฮุย ประเทศจีน ที่เข้ามาดำเนินงานพัฒนาในประเทศไทยเพื่อช่วยขจัดความยากจน ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนในภาคเหนือของประเทศไทย โดยรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม สัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มคนที่ได้รับการช่วยเหลือด้านการพัฒนา แบ่งเป็นสามกลุ่ม คือ 1) กลุ่มนักศึกษา 2) กลุ่มนักเรียน และ 3) ชาวบ้านในชุมชน ทั้งนี้ ได้นำแนวคิดการพัฒนาและแนวคิดอำนาจละมุนมาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ ซึ่งการศึกษานี้มีคำถามหลัก 3 คำถาม คือ 1) พัฒนาการและการทำงานขององค์กรไโฮฮุยในประเทศไทย สัมพันธ์กับแนวคิดและนโยบายของรัฐบาลประเทศจีนอย่างไร และมีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างจีน-ไทย อย่างไร 2) บทบาทการทำงานขององค์กรไโฮฮุย ในประเทศไทย สัมพันธ์กับแนวคิดการพัฒนาในการขจัดปัญหาความยากจนในประเทศจีนอย่างไร และ 3) ชาวบ้านในชุมชนชาติพันธุ์ที่เป็นผู้ได้รับการพัฒนาจากองค์กรไโฮฮุย มีบทบาทและความคิดเห็นอย่างไร

ผลการศึกษาพบว่า การขยายตัวของความช่วยเหลือด้านการพัฒนาในต่างประเทศของจีน สะท้อนให้เห็นถึงการเติบโตของการลงทุนทางธุรกิจของจีน สะท้อนให้เห็นในนโยบาย “ออกไป” ของ

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “นโยบายการออกไปนอกประเทศของจีนกับการพัฒนาในภาคเหนือของประเทศไทย”

แผนห้าปีที่ 10 ของจีน (พ.ศ. 2544-2548) ซึ่งตรงกันข้ามกับแนวทางปฏิบัติหลักของผู้บริจาคชาวตะวันตก โดยความช่วยเหลือจากจีนส่วนใหญ่เป็นการให้ ในรูปแบบของเงินกู้แบบผ่อนปรนหรือ ดอกเบี้ยต่ำ และบางส่วนเป็นโครงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาลหรือ รัฐบาลอุดหนุน

บทความนี้มุ่งค้นหาความหมายแฝง ของการมีส่วนร่วมขององค์กรพัฒนาเอกชนในความช่วยเหลือ ด้านการพัฒนาระหว่างประเทศของจีนในอนาคต และคำอธิบายเชิงทฤษฎีว่า ทำไมองค์กรพัฒนาเอกชนของจีนที่เติบโตไปทั่วโลก เป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงอำนาจละมุน ที่องค์กรไฮสยู ประเทศจีน เข้ามาประเทศไทยเพื่อช่วยแก้ปัญหาและขจัดความยากจนของชุมชน โดยทำงานแบบ มีความร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชนของประเทศไทย สร้างเวทีเพื่อแลกเปลี่ยนพูดคุยและเชื่อมโยง ทรัพยากรของจีนต่าง ๆ เข้าไปดำเนินแก้ปัญหาและเปลี่ยนวิถีชีวิตของชุมชน

คำสำคัญ: องค์กรพัฒนาเอกชน; องค์กรไฮสยู; การขจัดปัญหาความยากจน

Abstract

This paper aims to study China's Outbound Policy and Development in Northern Thailand through the Chinese Poverty Alleviation Center, which came to Thailand to help eradicate poverty and influence the development of communities in northern Thailand. It combines data from participatory observations. The people who received the help were divided into three groups: the student group, the community students, and the villagers. All agreed that the concepts of development and soft power were used for the analysis of this study, which mainly solved three questions: First, how is the development and work of the Thai Maritime Conference organization related to the concept and policy of the Chinese government, and what role does it play in the construction of China-Thailand relations. 2. How is the role of the HAI HUI Organization related to China's development concept of poverty eradication. 3. What are the roles and opinions of the villagers in the ethnic communities developed by the HAI HUI Organization.

The study found that the expansion of China's overseas development assistance reflects the growth of investment by Chinese enterprises. This is reflected in the “exit” policy of China's Tenth Five-Year Plan (2001-2005), which contrasts sharply with the dominant approach of Western donors. Most Chinese aid comes in the form of soft loans or low-interest loans. Some of these are government-funded or subsidized infrastructure projects.

The paper discusses the implications of NGO participation in China's future international development assistance. And the theoretical explanation of why Chinese NGO are developing globally. This is a clear demonstration of the country's soft power. HAI HUI Poverty Alleviation

Center came to Thailand to work with Thai organizations to help communities solve problems and eradicate poverty. It is a platform to connect various Chinese resources, solve problems, and change the community's way of life.

Keywords: NGO; Hai Hui Poverty Alleviation Center; Poverty Eradication

บทนำ

ประเทศจีนได้ดำเนินนโยบายบรรเทาความยากจนและการพัฒนาในวงกว้างตั้งแต่กลางทศวรรษ 1980 และบรรลุผลสำเร็จเป็นที่ยอมรับทั่วโลก ในขณะที่ประเทศจีนมีความก้าวหน้าเชิงกลยุทธ์และความสามารถในการบริหารประเทศพร้อมทั้งความทันสมัยของระบอบการปกครอง องค์กรพัฒนาเอกชนจีนได้กลายเป็นหนึ่งในมาตรการสำคัญเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอันครอบคลุมของประเทศ ส่งเสริมความแข็งแกร่งโดยรวมของประเทศและความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ ทำให้ องค์กรพัฒนาเอกชนท้องถิ่นจีนต้องพิจารณาออกกลยุทธ์เชิงต่างประเทศ (อรัญญา ศิริผล, 2561)

การจัดและการพัฒนาความยากจนถือเป็นประเด็นสำคัญที่องค์กรทางสังคมของจีนให้ความสำคัญมาโดยตลอด ประสบการณ์เชิงปฏิบัติจากต่างประเทศยังแสดงให้เห็นว่า องค์กรทางสังคมได้ดำเนินงานเชิงนวัตกรรมมากมายในการสำรวจโมเดลการจัดความยากจน ช่วยเหลือรัฐบาลในการจัดความยากจน และขยายสาขาการจัดความยากจนในขั้นตอนต่าง ๆ ของนโยบายบรรเทาความยากจนของจีน (Ying, 2013) องค์กรทางสังคมได้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงานบรรเทาความยากจนในพื้นที่ชายขอบและล้าหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบริบทของการชนะการต่อสู้กับความยากจน องค์กรทางสังคมจำนวนมากตอบสนองต่อการเรียกร้องของพรรคและรัฐบาลและลงทุนทรัพยากรมากขึ้น ทำให้การมีส่วนร่วมขององค์กรทางสังคมไม่เพียงแต่จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งเท่านั้น แต่ยังประสานงานกับ รัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และฝ่ายอื่นๆ ที่เข้าร่วมการจัดความยากจนอย่างถูกต้องและการเปลี่ยนแปลงความล้าหลังของพื้นที่ยากจน (ศิริลักษณ์ ตันตยกุล, 2561) จึงมีส่วนทำให้ได้รับชัยชนะในการต่อสู้กับความยากจนในปี 2020 และการบรรลุเป้าหมายในการสร้างสังคมที่มีความเจริญรุ่งเรืองระดับปานกลางทุกประการ

องค์กรไโฮฮุย ยังได้ดำเนินโครงการระหว่างประเทศในประเทศไทย และได้สร้างสำนักงาน องค์กรไโฮฮุยประเทศไทยที่จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากเคยมีความสัมพันธ์กับมูลนิธิมิตรภาพไร้พรมแดน จึงมีการลงนามในเอกสารความร่วมมือเพื่อทำงานการช่วยเหลือแก่ชาวบ้านในชุมชน รวมถึงกิจกรรมทางการทูตโดยไม่เคยถูกจำกัดขอบเขตจากรัฐบาล สำนักงานองค์กรไโฮฮุย จังหวัดเชียงใหม่ จึงมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองต่อความคิดริเริ่มของรัฐ โดยการจัดตั้งศูนย์กิจการการช่วยเหลือนานาชาติ เพื่อใช้เป็นรูปแบบสำหรับการแลกเปลี่ยนสวัสดิการสาธารณะระหว่างประเทศผ่านกิจกรรมการเรียนรู้อาษาและวัฒนธรรมจีน และการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินงานช่วยเหลือระหว่างจีนและไทย

นโยบายสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนออกนอกประเทศ ไม่เพียงแต่ช่วยให้องค์กรพัฒนาเอกชนจีนสามารถเข้าสู่เวทีระหว่างประเทศ เพื่อขยายอิทธิพลและสร้างบทบาทขององค์กรเอง ในการเพิ่มความแข็งแกร่งและอำนาจของกิจการในระดับโลก แต่ยังช่วยให้รัฐบาลตระหนักถึงเป้าหมายการพัฒนาในต่างประเทศซึ่งจะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ด้านการทูต รวมถึงความรับผิดชอบในการสร้างภาพลักษณ์ทางสังคมของบริษัทจีนในต่างประเทศ (Wang, 2023) ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นแนวโน้มที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของการพัฒนาประเทศและองค์กรพัฒนาเอกชนในประเทศจีน เพื่อปรับให้เข้ากับกลยุทธ์ที่สำคัญและภาระงานในยุคโลกาภิวัตน์ (นภาพร อัคระรังษีกุล, 2562) อีกทั้งยังเป็นการเร่งการรับรู้ขององค์กรพัฒนาเอกชนจีนให้ออกกลยุทธ์ เพื่อสร้างโอกาสที่ดีในการยกระดับความแข็งแกร่งและอำนาจละมุนของจีน รวมถึงความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ

วิเคราะห์รูปแบบ SWOT กับการสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนไปต่างประเทศ

โครงการบรรเทาความยากจนในไต้หวัน มีเป้าหมายสูงสุดในการปรับปรุงความเป็นอยู่อย่างยั่งยืนของเกษตรกร กล่าวคือ ช่วยให้ครอบครัวยากจนหลุดพ้นจากความยากจน พร้อมรายได้และการดำรงชีวิตที่ยั่งยืน ซึ่งโครงการจะมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงการพัฒนาชุมชนจาก 5 ด้าน ได้แก่ การเพิ่มรายได้และทรัพย์สิน การรับประกันความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ การส่งเสริมการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเพิ่มขีดความสามารถของสตรี และการปรับปรุงทุนทางสังคม การพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคม การพัฒนาจึงเป็นทั้งเป้าหมายและกระบวนการที่ครอบคลุมถึงการเปลี่ยนแปลง (สนธยา พลศรี, 2545) ผู้ศึกษาเห็นว่า วาทกรรมการพัฒนาแบบยั่งยืนเป็นวาทกรรมพัฒนารูปแบบใหม่ โดยมีเป้าหมายเพิ่มเติมเพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม หากแต่จะต้องดำเนินการบนพื้นฐานของความเข้าใจในวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น และให้คนกลุ่มนั้นมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อรับทราบถึงปัญหาและร่วมแก้ไขไปพร้อมกัน เพื่อให้การพัฒนานั้นเกิดประโยชน์และมีความหมายต่อสังคม (Ticktin, 2014) นอกจากนี้ผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่า การพัฒนาชุมชนไม่ได้จำกัดขอบเขตเฉพาะกลุ่มคนในชุมชนนั้น ๆ แต่ยังสามารถร่วมมือกับองค์กรภายนอก เช่น องค์กรพัฒนาเอกชน เพื่ออาศัยประโยชน์ในด้านทรัพยากรที่ตนเองขาดแคลน ให้เข้ามาช่วยพัฒนาร่วมกัน ผู้ศึกษาเห็นว่าประเด็นนี้มีความสำคัญ เนื่องจากคนในชุมชนอาจมีความรู้ความสามารถที่จำกัดและไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรจากสังคมอื่น ๆ ได้ ดังนั้นองค์กรพัฒนาเอกชนจึงสามารถสร้างบทบาทหรือเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงระหว่างชุมชนกับสังคม เป็นเวทีสำหรับสื่อสารเชื่อมโยงกับรัฐบาล และร่วมเปลี่ยนแปลงแก้ไขปัญหา เพื่อส่งเสริมให้คนในชุมชนสามารถพัฒนาตนเองควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็งสำหรับองค์กรไต้หวัน คือ มีประสบการณ์ด้านการดำเนินงานพัฒนาชุมชนเป็นอย่างมาก และทีมไต้หวันเคยปฏิบัติงานร่วมในโครงการระหว่างประเทศจึงสามารถเข้าใจวาทกรรมสากลได้ง่าย ในปัจจุบัน ประเทศจีนเรียกร้องให้องค์กรพัฒนาเอกชนเดินทางออกไปต่างประเทศเพื่อดำเนินงาน

ช่วยเหลือชุมชนท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยได้รับการสนับสนุนจากทางรัฐบาล เพื่อให้สามารถสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรต่าง ๆ ในประเทศจีน สามารถเชื่อมโยงทรัพยากรเพื่อดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์กรไฮสซูยได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจจากชุมชนในประเทศจีนในการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความยากจนได้สำเร็จ พร้อมทั้งส่งเสริมประสบการณ์ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชน สร้างเครือข่ายเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาความยากจนและได้มีสัมพันธ์กับองค์กรพัฒนาเอกชนไทย ได้แก่ มูลนิธิมิตรภาพไร้พรหมแดน ซึ่งได้สร้างความสัมพันธ์ก่อนหน้านี้จึงทำให้สามารถดำเนินงานในท้องถิ่นได้ง่ายกว่าองค์กรอื่น

งานขององค์กรพัฒนาเอกชนในประเทศจีน มีการส่งเสริมทั้งในระดับภูมิภาคและระดับสากล ทำให้พื้นที่และขอบเขตของความร่วมมือมีการขยายกว้างไกลมากยิ่งขึ้น (Hasmath & Hsu, 2008) สำหรับองค์กรไฮสซูย จะเห็นได้ว่าขอบเขตการพัฒนาในประเทศกำลังถูกขยายเป็นการพัฒนาไปยังต่างประเทศ ผู้วิจัยคิดว่า นี่เป็นความท้าทายใหม่สำหรับองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งในปัจจุบันนี้ รูปแบบการจัดความยากจนในความร่วมมือระหว่างประเทศขององค์กรไฮสซูยได้เปลี่ยนจากรูปแบบมนุษยธรรมนิยมเป็นแก้ไขปัญหาความยากจนแบบเฉพาะจุด ในขณะเดียวกัน ยังสามารถดำเนินงานด้านการทูตได้โดยผ่านช่องทางชุมชนท้องถิ่น เรียกว่า การทูตแบบท้องถิ่น ซึ่งจะสามารถใกล้ชิดกับทางชุมชนได้ จึงไม่เหมือนการทูตแบบผ่านทางภาครัฐ

แนวโน้มการพัฒนาขององค์กรพัฒนาเอกชนในประเทศจีนในอนาคตควรได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล องค์กรธุรกิจและชุมชน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกับประชาคมระหว่างประเทศ สนับสนุนเชิงนโยบายเพื่อให้องค์กรพัฒนาเอกชนเกิดการพัฒนาตนเองในทุกด้าน สนับสนุนให้องค์กรที่ไม่ใช้รัฐบาลจัดกิจกรรมและดำเนินงานในระดับสากล (Guo et al., 2022) เป็นการสร้างบทบาทที่สำคัญระหว่างประเทศที่ถือเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลจีนกับต่างประเทศ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศจีนในชุมชนระหว่างประเทศ ซึ่งจะเพิ่มความแข็งแกร่งให้แก่ประเทศจีน จนในที่สุดชุมชนก็ตระหนักถึงการสนับสนุนอันยิ่งใหญ่ของประเทศจีน เป็นการสร้างแรงจูงใจใหม่เพื่อส่งเสริมโครงการตามความฝันของประเทศจีน

เส้นทางส่งเสริมองค์กรพัฒนาเอกชนองค์กรไฮสซูยเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชน

โครงการขององค์กรไฮสซูยมีการพัฒนาและเรียนรู้จากรูปแบบการจัดความยากจนดั้งเดิมของ Heifer International แต่มีการปรับเปลี่ยนบางอย่างตามความต้องการที่แท้จริงของการจัดความยากจนที่แม่นยำภายในประเทศจีนและการฟื้นฟูชุมชน ภายใต้ผู้นำขององค์กรไฮสซูย ผู้อำนวยการ Chen Taiyong ที่ได้สร้างเครือข่ายในต่างประเทศเป็นเวลาหลายปี จึงทำให้มีแนวคิดและส่งเสริมประสบการณ์อย่างยาวนาน โดยเฉพาะความร่วมมือโครงการกับประเทศไทยเมื่อหลายปีก่อน ทำให้องค์กรไฮสซูยเลือกประเทศไทยเป็นประเทศแรกที่ออกไปดำเนินสวัสดิการสาธารณะ อีกทั้งยังได้จัดตั้งการติดต่อกับองค์กรพัฒนาเอกชนในท้องถิ่นในประเทศไทย ซึ่งผู้ศึกษาพบว่า ความสำเร็จขององค์กรไฮสซูย

ในการขจัดความยากจนในประเทศเกิดขึ้นเพราะเข้าใจความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง เพื่อดำเนินการออกแบบโครงการที่ตรงเป้าหมายและพัฒนาชุมชนเพื่อแก้ปัญหา เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนอย่างแท้จริง (ชนกร วรพิทักษานนท์, 2566) โดยอาศัยประสบการณ์ระดับนานาชาติ จึงสามารถเข้าสู่ในเมืองเชียงใหม่ได้ง่ายขึ้น และได้เชื่อมโยงทรัพยากร NGO ในท้องถิ่น เข้าสู่ชุมชนเข้าใจความต้องการ และสามารถมีช่องทางในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ (Yafei, 2013) อีกทั้งยังร่วมกันดำเนินโครงการ และวางรากฐานสำหรับการทำงานในท้องถิ่นและการแก้ปัญหาที่ดีขึ้น (Batley & Rose, 2011) การมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูชุมชนในจีนยังสามารถชดเชยข้อบกพร่องด้านการทำมาหากินของคนในชุมชน และช่วยให้เกษตรกรสามารถผลิตเพลลีนกับบริการในด้านการจ้างงาน การศึกษา การรักษาพยาบาล ที่อยู่อาศัย รวมถึงการดูแลผู้สูงอายุได้อย่างเต็มที่ สามารถรวบรวมสังคมที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมในการสร้างรากฐานชุมชนให้มั่นคงและปรับปรุงการพัฒนาระดับของสังคมชุมชนโดยรวม (Yang, 2022) ปรับปรุงความสามารถในการปกครองตนเองของชาวบ้าน และปรับปรุงระบบการปกครองในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

บทบาทขององค์กรไโฮฮุยในการพัฒนาในประเทศไทย

1) ผู้ส่งต่อความคิด

องค์กรไโฮฮุยสามารถถ่ายทอดแนวคิดเรื่องสวัสดิการสาธารณะของจีน เมื่อไปต่างประเทศและไม่ใช่ผู้ดำเนินโครงการ เนื่องจากนโยบายระดับชาติที่อาจจะส่งผลกระทบต่อบางด้าน จึงไม่สามารถทำงานอย่างอิสระ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นเพื่อดำเนินโครงการต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันทำได้เพียงแต่ให้การสนับสนุนทางการเงินและไม่ได้ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อมองจากภายนอกองค์กรพัฒนาเอกชนจึงดูเหมือนเป็นผู้ลงทุนรายหนึ่งและไม่สามารถแก้ปัญหาในท้องถิ่นได้จริง (ชัชวาลย์ ทองดีเลิศ, 2543) ซึ่งผู้ศึกษาพบว่าแม้จะมีสถานการณ์การแพร่ระบาดในปัจจุบันจนทำให้ไม่สามารถลงไปในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามยังพบข้อดีคือ สามารถขอความร่วมมือจากองค์กรท้องถิ่นในประเทศไทยเพื่อไปทำความเข้าใจปัญหาของชุมชน ในการเชื่อมโยงไปยังหลาย ๆ แหล่งทรัพยากรและช่วยเหลือชุมชนท้องถิ่นให้มากที่สุด

2) ผู้เชื่อมโยงทรัพยากร

ในช่วงสามปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน องค์กรไโฮฮุย ได้อนุญาตให้องค์กรทางสังคมจำนวนมาก เข้าร่วมดำเนินการด้านสวัสดิการสาธารณะในชุมชนภาคเหนือของไทย ด้วยการเชื่อมโยงทรัพยากรทางสังคม เป้าหมายหลักของการช่วยเหลือยังคงเป็นเด็กยากจนใน Leadership Home โดยจะให้ความช่วยเหลือในด้านชีวิตและการศึกษา ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยโปลีเทคนิคฮ่องกงได้จัดหาอุปกรณ์การเรียนออนไลน์ต่าง ๆ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ และเครื่องฉายภาพให้กับเด็ก ๆ ในช่วงที่เกิดโรคระบาดโควิด-19 ซึ่งช่วยแก้ปัญหาในชั้นเรียนออนไลน์ได้ระดับหนึ่ง องค์กร WABC จัดครูให้อยู่

ใน Leadership Home ด้วยการให้สอนภาษาจีนและการวาดภาพ ซึ่งเด็ก ๆ จะได้เรียนรู้วัฒนธรรมจีนผ่านการวาดภาพและได้มีโอกาสเรียนรู้ภาษาจีนด้วย

ผู้ศึกษาวิเคราะห์ว่า แหล่งข้อมูลที่เชื่อมโยงส่วนใหญ่เป็นองค์กรทางสังคมของจีน และพบปัญหาคือ ไม่สามารถให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานได้ การช่วยเหลือส่วนใหญ่ จึงเป็นความช่วยเหลือระยะสั้นเพียงครั้งเดียว แม้ว่าองค์กรพัฒนาเอกชนจะให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนได้บ้าง แต่องค์กรนั้น ๆ ยังไม่สามารถแก้ปัญหาในลักษณะที่เป็นเป้าหมายได้ ซึ่งองค์กรไฮสูซ เป็นองค์กรนอกภาครัฐแห่งแรกที่เดินทางไปต่างประเทศและได้เข้ามาในประเทศไทย ที่มีทรัพยากรภาษาจีนและองค์กรในท้องถิ่นจำนวนมาก จึงสามารถเชื่อมโยงทรัพยากรในพื้นที่ได้มากที่สุด แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถแยกแยะองค์กรสวัสดิการสังคมที่มีอิทธิพล ถูกกฎหมาย และเป็นทางการในประเทศไทย เพื่อดูว่าพวกเขาทำงานด้านใดบ้าง เช่น องค์กรในด้านการศึกษา และพื้นที่สำหรับองค์กรสวัสดิการสาธารณะในประเทศที่จะร่วมมือกับพวกเขา ในฐานะที่เป็นรูปแบบ สามารถเชื่อมโยงทรัพยากรทวิภาคีเพื่อดำเนินกิจการสวัสดิการสาธารณะ แก้ปัญหาชุมชนได้ดีขึ้น และให้ความช่วยเหลือชุมชน

3) ผู้เผยแพร่หนานจิน

Chen Hongtao กล่าวในการประชุม “China Corporate Social Responsibility Summit” ปี 2011 ว่า “ สวัสดิการสาธารณะเป็นหนึ่งในวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการเชื่อมสายสัมพันธ์ระหว่างประชาชน สวัสดิการสาธารณะของจีนที่ออกไปเป็นการรับผลตอบแทนจากการบริจาคในต่างประเทศ ในช่วงที่จีนได้รับความลำบากและยากไร้ที่สุดในประวัติศาสตร์ นับเป็นวิธีการสำคัญในการช่วยให้จีนหลอมรวมเข้าสู่โลกได้อย่างเต็มระบบที่ ในขณะเดียวกันการ “ก้าวออกไป” อย่างมีความรับผิดชอบที่จะช่วยให้องค์กรที่ได้รับทุนจากจีนก็สามารถ “ก้าวต่อไป” ได้ดีขึ้น และตอบสนองต่อ “One Belt One Road” อีกทั้งยังริเริ่มผลักดัน ‘การสร้างชุมชนที่มีอนาคตร่วมกันสำหรับมนุษยชาติ’ การเข้าร่วมในสวัสดิการสาธารณะระหว่างประเทศมีความสำคัญมาก แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรของจีนยังอยู่ในขั้นตอนการสำรวจเพื่อก้าวไปสู่ระดับโลก และสถานภาพที่เป็นอยู่ของวิสาหกิจจีนที่เข้าร่วมในสวัสดิการสาธารณะระหว่างประเทศยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น

ผู้ศึกษาเห็นว่า ปัจจุบันคนทั่วโลกมักมีความเห็นเกี่ยวกับบุคคล หรือองค์กรของจีนที่เดินทางไปต่างประเทศ คือ คนจีนที่มาเพื่อแสวงหากำไร คนจีนมาเรียน คนจีนมาเที่ยว คนจีนมาแลกเปลี่ยนเป็นส่วนใหญ่ แต่มุมมองต่อชาวจีนที่พบเห็นได้น้อยคือ คนจีนส่วนน้อยเท่านั้นที่มีจุดประสงค์ต่อการทำเพื่อส่วนรวมอย่างสวัสดิการสาธารณะ ดังนั้นจะทำให้คนทั่วโลกเข้าใจคนจีนอย่างครอบคลุมมากขึ้นได้อย่างไร ซึ่งผู้ศึกษามองว่า จุดบกพร่องของสวัสดิการสาธารณะระหว่างประเทศควรได้รับการปรับปรุง ซึ่งองค์กรไฮสูซสามารถรวมประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จในประเทศจีนมาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพท้องถิ่นของประเทศไทย และในขณะเดียวกันก็ช่วยเหลือชุมชนในท้องถิ่น ด้วยการแสดงหน้าที่ขององค์กรพัฒนาเอกชนจีน เผยแพร่วัฒนธรรมจีน และเล่าเรื่องภาษาจีนที่ดี

องค์ความรู้

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ ซึ่งเป็นมีความเข้าใจการพัฒนาองค์พัฒนาเอกชนประเทศจีนไปยังประเทศไทยมีความหมายทางสังคม ที่มีบทบาทช่วยการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและจัดปัญหาจากจนของภาคเหนือในประเทศไทย วิเคราะห์ ด้วยหลักการ S-W-O-T Model ดังแผนภาพ

S-W-O-T Model

	เชิงบวก	เชิงลบ
สภาพแวดล้อมภายใน	<p>S</p> <p>จุดแข็ง (Strengths)</p>	<p>W</p> <p>จุดอ่อน (Weaknesses)</p>
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>O</p> <p>โอกาส (Opportunities)</p>	<p>T</p> <p>ภัยคุกคาม / อุปสรรค (Threats)</p>

S มาจาก Strength หมายถึง จุดเด่นหรือจุดแข็ง ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นข้อดีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในองค์กรพัฒนาเอกชน เช่น จุดแข็งด้านองค์ประกอบ จุดแข็งด้านการเงิน จุดแข็งด้านทรัพยากรบุคคลซึ่งบริษัทจะต้องใช้ประโยชน์จากจุดแข็งเหล่านี้ในการกำหนดกลยุทธ์เชิงนโยบายเชิงสนับสนุน

เมื่อเชื่อมโยงกับการบรรเทาความยากจน รัฐบาลจีนได้ใช้นโยบายและมาตรการที่กระตือรือร้น และเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อเพิ่มความพยายามในการบรรเทาความยากจนอย่างต่อเนื่อง และบรรลุผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจ และในฐานะองค์กรไม่แสวงผลกำไร องค์กรไชฮุยได้รับผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดจากรัฐบาลในโครงการบรรเทาความยากจนเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา องค์กรไชฮุย ในประเทศจีนได้ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง และดำเนินโครงการส่งเสริมเทคโนโลยีระยะยาวอย่างต่อเนื่องหลายโครงการ เพื่อช่วยให้ผู้คนในพื้นที่ยากจนประสบความสำเร็จในการพัฒนาตนเอง ในฐานะองค์กรพัฒนาระดับรากหญ้า องค์กรพัฒนาเอกชนมีความรู้สึกซึ่งกับประชาชนระดับรากหญ้า องค์กรพัฒนาเอกชนหลายแห่งยังประกอบด้วยบุคคลที่มีเป้าหมาย (ความสนใจ) ร่วมกันและทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ดังนั้นการแลกเปลี่ยนและการสื่อสารระหว่าง NGO และประชาชนระดับรากหญ้าจึงราบรื่นและสะดวกกว่าหน่วยงานของรัฐ ด้วยวิธีนี้ NGO สามารถรับการสนับสนุนจากประชาชนระดับรากหญ้าในแง่ของความเป็นสากลและอิทธิพลภายในประเทศของพวกเขาจะยังคงขยายต่อไป สมาชิกขององค์กร มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกวัน ทำให้เป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่รัฐบาลให้ความสำคัญและสนับสนุนในการ "ออกไป"

W มาจาก **Weakness** หมายถึง จุดด้อยหรือจุดอ่อน ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งองค์กรจะต้องหาวิธีในการแก้ปัญหาเหล่านั้น

การกำกับดูแลและการจัดการองค์กรพัฒนาเอกชนในปัจจุบันของจีนส่วนใหญ่ใช้ความรับผิดชอบการลงทะเบียนและการจดทะเบียนแบบรวมศูนย์ของกรมกิจการพลเรือน และใช้หลักการทบทวนซ้ำ ความรับผิดชอบซ้ำซ้อน และการกำกับดูแลซ้ำซ้อนโดย "หน่วยงานทะเบียนและการจัดการ" และ "หน่วยงานที่มีอำนาจ" ในการกำกับดูแลระบบ "การจัดการแบบคู่" นี้ มีความหลีกเลี่ยงไม่ได้และมีเหตุผลในบางช่วงเวลาในอดีต ปัจจุบัน ด้วยการปฏิรูปเชิงลึกที่ครอบคลุมและการพัฒนาอย่างรวดเร็วของธรรมาภิบาลทางสังคม การจัดการ **NGO** ที่ใช้โมเดลนี้จะจำกัดการพัฒนา **NGO** โดยเฉพาะ **NGO** ในประเทศที่ต้องการ "ก้าวไปสู่ระดับโลก" และข้อบกพร่องของระบบ "การจัดการแบบคู่" ได้รับการเปิดเผยอย่างละเอียดแล้ว และหน่วยงานของรัฐบาลจีนก็พยายามที่จะค้นหาหรือสร้างสรรค์ระบบและกลไกที่ดีกว่าเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นของธรรมาภิบาลทางสังคมทั้งหมด

O มาจาก **Opportunity** หมายถึง โอกาส ซึ่งเกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งเอื้อประโยชน์หรือส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กร ความแตกต่างระหว่างโอกาสกับจุดแข็งนั้นต่างกันตรงที่โอกาสเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายนอก แต่จุดแข็งนั้นเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายใน องค์กรที่ดีจะต้องแสวงหาโอกาสอยู่เสมอและใช้ประโยชน์เพื่อสังคม

ทั้งนี้ รัฐบาลยังจะประสบปัญหาในการจัดการเนื่องจากปัจจัยต่างๆ ในสถานการณ์ที่ควบคุมไม่ได้นี้ รัฐบาลจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติและละทิ้งโอกาสในการเข้าร่วม ดังนั้นจึงควรมีพื้นที่ขนาดใหญ่สำหรับการพัฒนาองค์กรพัฒนาเอกชนในการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ และพวกเขาสามารถจัดการกิจการระหว่างประเทศ ที่รัฐบาลไม่สามารถทำได้หรือไม่สะดวกที่จะจัดการ ด้วยวิธีนี้ ไม่เพียงลดความเสี่ยงการขาดหายไปของรัฐบาลในบางโอกาสระดับนานาชาติ แต่ยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรพัฒนาเอกชนของจีนในเวทีระหว่างประเทศ เสริมสร้างความแข็งแกร่งขององค์กรพัฒนาเอกชนในประเทศของเรา ขยายขอบเขตระดับนานาชาติ และสร้างองค์กรพัฒนาเอกชนระดับนานาชาติมากขึ้น และประเทศที่ตระหนักถึง **Real China** และ **NGO** ของจีน

T มาจาก **Threat** หมายถึง อุปสรรค ซึ่งเกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งเป็นสิ่งที่อันตรายสำหรับองค์กรพัฒนาเอกชนต่างประเทศควรระมัดระวังอย่างมากการทำให้องค์กรพัฒนาเอกชนเป็นสากลที่จะนำไปสู่ปัจจัยทางวัฒนธรรมมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์ การพัฒนาและการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพขององค์กรพัฒนาเอกชน เนื่องจากองค์กรพัฒนาเอกชนของจีนส่วนใหญ่มักขาดแนวคิดและแนวปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ การจัดการข้ามวัฒนธรรม **NGO** ของจีนจึงประสบปัญหาในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการบูรณาการในกระบวนการ "ก้าวไปสู่ระดับโลก" ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะบังคับให้แนวคิดเชิงกลยุทธ์ขององค์กร

พัฒนาเอกชนเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงอาจถึงขั้นสวนทางกันนำไปสู่เจตนาารมณั้ดั้งเดิมของความ เป็นสากล นอกจากนี้ ขนาดขององค์กรพัฒนาเอกชนในท้องถิ่นก็มีอิทธิพลต่อระดับนานาชาติ ซึ่งในจีน ยังมีขนาดค่อนข้างเล็ก ดังนั้น "การก้าวไปสู่ระดับโลก" สำหรับ NGO ของจีน จึงเป็นแนวโน้มที่หลีกเลี่ยง ไม่ได้ของการพัฒนาของโลก และเป็นข้อกำหนดของความก้าวหน้าของยุคสมัย อย่างไรก็ตามภายใต้ การคุกคามและการต่อต้านของความคิดเห็นของสาธารณชนชาวตะวันตก ทำให้การพัฒนาองค์กร พัฒนาเอกชนของจีนในระดับนานาชาติได้รับผลกระทบอย่างมาก รวมถึงปัญหาด้านความปลอดภัย ของบุคลากรด้วย

สรุป

องค์กรไฮสูย เป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่พึ่งพาเครือข่ายระหว่างประเทศ เพื่อให้สามารถ มาช่วยเหลือและดำเนินงานที่ประเทศไทย อีกทั้งยังได้สร้างความสัมพันธ์อันดีกับองค์กรท้องถิ่น เพื่อเข้าถึงชุมชน แต่ก็ยังมีข้อจำกัดที่ทำให้องค์กรพัฒนาเอกชนทำงานได้ยาก เช่น นโยบายของจีนไม่ได้ ระบุอย่างชัดเจนว่าเป็นองค์กรพัฒนาเอกชน ที่ออกไปดำเนินงานยังต่างประเทศ ไม่มีช่องทางการโอนเงิน ไปต่างประเทศ ซึ่งงบประมาณโครงการที่ผ่านมาจากองค์กรไฮสูย อาศัยวิธีการถือเงินสด ข้ามประเทศ เมื่อเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่ต้องการเงินลงทุนจำนวนมาก หากไม่มีเงินก็จะส่งผลกระทบต่อ การดำเนินโครงการได้ และในปัจจุบันนี้องค์กรไฮสูย ยังไม่มีเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานประจำ ในประเทศไทย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานประจำในประเทศจีน และการเดินทางข้าม ประเทศหลาย ๆ ครั้งอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานโครงการได้

ดังนั้น องค์กรพัฒนาเอกชนของจีน มีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ซึ่งเหตุผลหลัก มีดังนี้ ประการแรก จะถูกกำหนดโดยลักษณะขององค์กรพัฒนาเอกชนเอง สามารถเข้าถึงชุมชน ได้ดีขึ้น ขณะเดียวกันก็สามารถสะท้อนความต้องการของประชาชนระดับรากหญ้าได้อย่างเข้มข้น มากขึ้น ประการที่สอง องค์กรภาคประชาสังคมมีความเป็นมืออาชีพสูง เน้นประเด็นที่ค่อนข้างกระจุก ตัวและพัฒนาประชาชน การดำรงชีวิตมีประสิทธิผลมากขึ้น ประการที่สาม องค์กรภาคประชาสังคม มีความสามารถในการดำเนินการที่เข้มแข็ง สามารถระดมสื่อและประชาชนทั่วไปให้มีส่วนร่วมได้อย่าง รวดเร็ว บทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชนจึงไม่เหมือนกับหน่วยงานของรัฐในสายตาของสาธารณชน องค์กรพัฒนาเอกชนจึงไม่เข้มแข็งเท่าหน่วยงานภาครัฐ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อเปรียบเทียบกับ หน่วยงานของรัฐแล้ว ความช่วยเหลือขององค์กรพัฒนาเอกชนกลับได้รับการยอมรับมากกว่า จากหน่วยงานภาครัฐสาธารณะ ส่วนการเข้าร่วมงานในต่างประเทศนั้น องค์กรภาคประชาสังคม ไม่เพียงแต่ต้องมีทักษะภาษาต่างประเทศเท่านั้น แต่ยังต้องเข้าใจวัฒนธรรมสังคมและระบบกฎหมาย ของไทยด้วย ตลอดจนมีทักษะในการสื่อสารที่แข็งแกร่ง และมีความสามารถในการจัดการโครงการ ในต่างประเทศ ปัจจุบัน องค์กรภาคประชาสังคมของจีนยังขาดความสามารถทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ในด้านหนึ่ง เป็นเพราะผู้ปฏิบัติงานขององค์กรภาคประชาสังคมโดยพื้นฐานแล้วทำงานในท้องถิ่นและ

ขาดประสบการณ์การทำงานในระดับนานาชาติ ในทางกลับกันเป็นเพราะระดับเงินเดือนและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของจีน องค์กรภาคประชาสังคมในประเทศทำให้การดึงดูดบุคลากรที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องยาก จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น องค์กรไโฮฮุย ไม่ได้ดำเนินงานในประเทศไทยเพียงลำพัง แต่ร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชนในท้องถิ่น มูลนิธิไร้พรหมแดนแห่งประเทศไทย ผู้ศึกษาพบว่า สิ่งนี้สำคัญและจำเป็นมาก เนื่องจากองค์กรท้องถิ่นในประเทศไทยมีเสียงที่ชัดเจนในชุมชนและผ่านแพลตฟอร์มของพวกเขา องค์กรไโฮฮุย จึงสามารถเข้าสู่ชุมชนได้ดีขึ้นและเร็วขึ้น เข้าใจปัญหาการพัฒนาชุมชนและเข้าใจความต้องการของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น จากสภาพที่เกิดขึ้นจริง เราได้จัดทำโครงการเพื่อดำเนินงานและบรรลุการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยการช่วยเหลือชุมชนท้องถิ่นในการแก้ปัญหาหรือช่วยเหลือผู้อยู่อาศัยในชุมชนในการแก้ปัญหาคือความต้องการ

เอกสารอ้างอิง

- ชัชวาลย์ ทองดีเลิศ. (2543). *บันทึกฉบับ NGO: กำเนิดและพัฒนาการขององค์กรพัฒนาเอกชน ภาคเหนือ*. เชียงใหม่: มูลนิธิพัฒนาภาคเหนือ.
- ธนกร วรพิทักษานนท์. (2566). สนามสังคมข้ามพรมแดนกับการแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจของชาวจีนอพยพรุ่นใหม่และผลกระทบต่อความมั่นคงในกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 6(3), 359–376. สืบค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/article/view/260201>
- นภาพร อัคระรังษีกุล. (2562). *ปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย: อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลง*. ปทุมธานี: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ศิริลักษณ์ ต้นตยกุล. (2561). *บทบาทคลังสมองในกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะของจีน: กรณีศึกษาข้อริเริ่มแถบเศรษฐกิจและเส้นทางสายไหมยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยยุทธศาสตร์ไทย-จีน.
- สนธยา พลศรี. (2545). *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อรัญญา ศิริผล. (2561). *การเคลื่อนย้ายของคนจีนกับบทบาทรัฐจีนในศตวรรษที่ 21*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Batley, R., & Rose, P. (2011). Analyzing Collaboration Between Non-Governmental Service Providers and Governments. *Public Administration and Development*, 31(4), 230–239.
- Guo, Y., Zhou, Y., & Liu, Y. (2022). Targeted Poverty Alleviation and Its Practices in Rural China: A Case Study of Fuping County, Hebei Province. *Journal of Rural Studies*, 93, 430–440. <https://doi.org/10.1016/j.jrurstud.2019.01.007>
- Hasmath, R., & Hsu, J. (2008). NGOs in China: Issues of Good Governance and Accountability. *Asia Pacific Journal of Public Administration*, 30(1), 29–39. <https://doi.org/10.1080/23276665.2008.10779341>

- Ticktin, M. (2014). Transnational Humanitarianism. *Annual Review of Anthropology*, 43, 273–283. <https://doi.org/10.1146/annurev-anthro-102313-030403>
- Wang, Y. (2023). Embeddedness Beyond Borders: Examining the Autonomy of Chinese NGOs in Their Global Endeavours. *Journal of Current Chinese Affairs*, 52(1), 3–24. <https://doi.org/10.1177/18681026221110587>
- Yafei, C. (2013). *Research on the Cooperation Between Chinese Government and NGO in Poverty Alleviation*. Tianjin: China Social Sciences Press.
- Yang, Z. (2022). Dunhuang's Importance in China's Diplomacy: An Identity That Stands with Time. *International Journal of Education and Humanities*, 4(3), 156–159. <https://doi.org/10.54097/ijeh.v4i3.1798>
- Ying, L. (2013). Characteristics, Causes and Poverty Alleviation Strategies of Rural Poverty. *People's Forum of China*, 53, 2–15.